

Pregó Festa Major Font d'en Fargues 2014

Benvinguts i benvingudes.

En aquest temps d'abdicacions i dimissions, nosaltres no ens rendim i un any més seguim aquí. I és que algú ha de donar la cara, no? A part... tampoc tenim molt clar a quin càrrec podríem renunciar. Ja se sap, som joves: il·lusos, somiadors, ànimes lliures que vaguem pel món sense tocar de peus a terra perquè les nostres utopies ens fan elevar-nos uns centímetres de l'asfalt... incontrolables esbojarrats i esbojarrades. Quin poc seny i quanta rauxa!

Però pensant-hi una mica, hem trobat càrrecs que se'ns fan grans, que no podem assumir, que no encaixen amb el nostre camí. Volem abdicar de ser curts de gambals. Volem dimitir de ser aquelles que assumeixen les culpes d'una societat que es desmunta mica en mica i que perd els objectius reals d'un futur incert. Ens hem cansat de ser el cap de turc de les crítiques que algunes ens dirigeixen. Així que, renunciem a ser la causa perduda que no té objectius clars.

Potser no és descabellat assumir que ens desorientem. I qui no? Però reivindicuem la nostra fermesa i capacitat de raonament. Així que, mentre ens desvinculem d'aquests grans tòpics, agafem els que ens poden servir per crear nous imaginaris. Si ser jove és sinònim de ser utòpic, siguem joves sempre. Les utopies són necessàries per aconseguir resultats. Si ser jove és sinònim de desitjar realitats inimaginables, us convidem a ser joves amb nosaltres.

Quan aquells que tenen la possibilitat de dimitir d'un càrrec que comporta una gran responsabilitat, com poden ser totes les persones a qui se'ls a donat el privilegi de fer i desfer les normes que marquen la nostra realitat; quan aquestes persones continuen dirigint, imposant, retallant, prohibint... sense escoltar-nos, sense preguntar-nos; quan aquestes persones es mantenen amb la batuta legal i se la passen entre ells, es tornen favors, s'atorguen privilegis i poders de decisió que van en un únic sentit; quan aquestes persones, a més a més, justifiquen els seus actes amb un paternalisme exagerat i s'atreveixen a aplaudir-se i a posar-se el concepte "poble" a la boca, subestimant-lo i assegurant que tot el que fan és pel bé 'aquest... És quan nosaltres decidim actuar.

Tot pel poble... però sense el poble. El poble no sap el que necessita. Segur? Aquí, la gent jove, potser no sabem molt bé el que volem, el que no volem... però ens podem fer alguna idea bastant clara. Així que, no tenim la potència suficient per fer dimitir a tota aquesta colla que estan tan orgullosos de la seva responsabilitat i que asseguren fer el millor per nosaltres. Però no per això ens quedarem acatant i acceptant la seva norma.

Clar que aspirem a canviar el món, és el que ens toca per edat... potser d'aquí quinze anys ja haurem renunciat a idealitzar un futur perfecte, just i ple d'harmonia. Però mentre siguem joves, volem mantenir la lluita. I la lluita pacífica més accessible, és la lluita local. Creiem en crear xarxa, comunitats, grups... on, a part de raonar i crear discurs (sí, malgrat que les nostres notes no siguin les millors d'europa, el nostre intel·lecte no està adormit), volem entrar a l'acció. Si el marc legal ens molesta i no ens permet viure com volem, creem un nou marc ple d'oportunitats. Desmuntem el marc legal. Enfrontem-nos-hi. Pintem-lo i decorem-lo, però fem alguna cosa. Sortim al carrer i fem d'aquest un camp de batalla creativa. Busquem espais alternatius. Decidim decidir i desobeir si és necessari. Assumim conseqüències i no deslegitimem la nostra causa amb conceptes subvertits. Siguem antisistemes. Antisistemes capitalistes, antisistemes patriarcals, antisistemes materialistes i globalitzadors. Creem el nostre sistema.

Un sistema educatiu que entengui l'educació més enllà de l'èxit i l'obtenció de resultats, més enllà de la relació alumne-aula on el primer és un continent buit amb la mateixa forma adequat a omplir-se de tots els continguts estrictament necessaris per crear individus en sèrie; un sistema educatiu alternatiu, on tots i totes aprenem i eduquem, on ens conformem com a persones crítiques, participatives i amb iniciativa. Un sistema educatiu que respecti els nostres desitjos, la nostra cultura i la nostra llibertat, sense imposicions marcades per aquests que tenen el dret a dimitir.

Creem un sistema de mercat just i responsable. Trenquem les falses necessitats i els missatges subliminals que ens volen rentar el cervell per fer, d'aquests individus amb la mateixa educació, uns individus amb el mateix desig de tenir i posseir, sense plantejar-se el significat d'això.

Creem un sistema sostenible i ecològic. Cultivem el nostre entorn i fem-lo més saludable. Estimem-lo i respectem-lo, més enllà d'ajustar-lo a les nostres necessitats. Repensem el sentit antropocèntric de les nostres vides, diuen que estem aquí un temps breu, fem de la nostra estada, una estada digne del nostre entorn. No cal que deixem petjada.

Creem un sistema no classista. El nostre nivell econòmic no representa les nostres capacitats.

Creem un sistema on tothom és capaç. No decidim qui està capacitat i qui discapacitat. Estimem les nostres mancances i virtuts. Focalitzem-nos en les virtuts, que totes en tenim.

Creem un sistema feminista i no tinguem por de dir-ho. Deixem les etiquetes de banda, deixem les diferències biològiques de banda. Què més dona: home o dona?

Creem un sistema inclusiu i no inegrador. Busquem la igualtat entenent les divergències entre nosaltres.. Un sistema on totes i tots hi tinguem cabuda, amb les nostres característiques personals, més enllà de masculí i femení; més enllà de la nostra procedència. Aturem la violència, la deshumanització i el menyspreu. Obrim-nos mentalment i no assumim la nostra cultura com la cultura més avançada, evolucionada, desenvolupada i justa.

Denunciem les injustícies i no ens oblidem del respecte que totes les persones mereixem.

Potser no és fàcil fer d'aquests sistemes uns sistemes establerts legalment , i encara menys si es manté la norma actual. Però vinga, que la legalitat no ens adormi i ens faci renunciar als nostres somnis. Està més que dit: el canvi comença en una mateixa. Comencem els nostres petits-grans canvis i portem-los cap a fora. Fem xarxa, fem pinya. Canviem a nivell individual i col·lectiu. Participem del canvi que volem, hi ha moltes maneres. I no ens enganyem, en els petits actes hi ha grans repercussions. Perquè... què millor que transformar socialment vivint el nostre dia a dia el més sincerament possible?

I després de tot això, no volem que ningú s'oblidi de la importància de la diversió! Que no ens volem avorrir, ho volem fer divertit! I per si algú s'ha decebut a causa d'aquesta gran revelació per part de la gent jove del barri... no patiu! Tenim un gran tòpic per mantenir i assegurar, per refermar i per reivindicar: ens encanta la festa. Així que, que comenci la festa i benvinguts i benvingudes a la festa major del barri de la font d'en Fargues!